

тара, и на времени ся зафиратъ по планины-те.

Снѣгъ и Градъ.

Когда-то пада мокра-та пара отъ облацы-те, ако е студено время-то, замразва и пада като рачесанъ намукъ, и тогда казуваме че вали снѣгъ.

Ако пара-та достигне да ся преобарне на капкы и тѣя замразнатъ, тогда ставатъ градъ, на ко-то изображеніето и дебелина-та бѣва спорѣдъ до-жда.

Море.

Морска-та вода не е сладка нито добра за пїя-нїѣ, какъ-то е вода-та на изворы-те и на рѣкы-те; на противъ тя е блюдкава, горчива, и толко солена, щото причинява досажденіе. Отъ тая вода вадятъ соль, коя-то употребляваме въ ястія-та. За това намѣреніе увождатъ морска вода въ трапища, не много далбокы; солнце-то испарява вода-та и соль-та остава на дно-то.

ПОВѢСТИ.

Дѣте, кое-то проси милостыня за майка си.

Едно сиромашко дѣте дванадесять или три-надесять годинѣ, просяше милостыня у едно пред-градіе Виенско въ Австріа. Приближи сосѣ сми-реніе при одного, който ся видяше богатъ, и на